

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1484/05
15.06.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Nede Antić, Ljubice Milutinović, Sofije Vagner - Ličenoski i Sonje Brkić, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, protiv tuženih BB, VV i GG, DD, ĐĐ, koje zastupa EE, advokat, radi svojine, odlučujući o reviziji ŽŽ zakonskog naslednika sada pokojne tužilje, izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Užicu Gž. broj 37/05 od 13.1.2005. godine, u sednici veća održanoj 15. juna 2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE revizija ŽŽ kao neosnovana izjavljena na rešenje Okružnog suda u Užicu Gž. broj 37/05 od 13.1.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Opštinskog suda u Užicu P. 644/04 od 10.12.2004. godine tužba se odbacuje.

Odlučujući o žalbi ŽŽ Okružni sud u Užicu rešenjem Gž. 37/05 od 13.1.2005. godine odbacio je žalbu kao nedozvoljenu izjavljenu na rešenje Opštinskog suda u Užicu P. broj 644/04 od 10.12.2004. godine.

Protiv pravnosnažnog rešenja Okružnog suda u Užicu ŽŽ blagovremeno je izjavila reviziju pobijajući istu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 14. Zakona o parničnom postupku, obrazlažući kao u reviziji.

Ispitujući pobijano rešenje u smislu člana 386. u vezi sa članom 400. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud nalazi da je revizija ŽŽ kao zakonskog naslednika sada pokojne tužilje AA neosnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti iz člana 354. stav 2. tačka 11. Zakona o parničnom postupku niti povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 14. Zakona o parničnom postupku na koje se u reviziji ŽŽ neosnovano ukazuje obzirom da nižestepena rešenja sadrže jasne razloge o odlučnim činjenicama.

Prema činjeničnom utvrđenju tužbu u ovoj pravnoj stvari podnela je AA 26.2.2002. godine, ovu potpisala u njeno ime njena kći ŽŽ, a punomoćje za zastupanje tužilje dala i potpisala advokatu ZZ, takođe njena kći ŽŽ. Nadalje, je utvrđeno da je sada pokojna AA umrla 17.9.2004. godine, da je žalbu na rešenje Opštinskog suda u Užicu P. 644/04 od 10.12.2004. godine izjavila i potpisala njena kći ŽŽ 8.9.2004. godine.

Na osnovu ovako utvrđenih odlučnih činjenica nižestepeni sud je odbacio žalbu ŽŽ kao nedozvoljenu, pozivom na član 358. stav 3. Zakona o parničnom postupku.

Pravilno je drugostepeni sud izveo činjenični i pravni zaključak da kći sada pokojne tužilje, ŽŽ, u momentu izjavljivanja žalbe na prvostepeno rešenje nije bila ovlašćeno lice za podnošenje žalbe.

Ovo sa razloga što, kao redovni pravni lek izjavljen na prvostepenu odluku može izjaviti stranka u postupku, a u smislu člana 348. stav 1. Zakona o parničnom postupku. Ovu radnju stranka može preduzeti i preko punomoćnika (član 89. stav 1. Zakona o parničnom postupku), izdavanjem punomoćja u smislu člana 97. Zakona o parničnom postupku koje je dužna da podnese sudu pri preduzimanju te radnje (član 98. Zakona o parničnom postupku).

Kako je žalbu izjavila i potpisala ŽŽ u momentu dok je tužilja, a njena majka, bila živa bez zakonitog ovlašćenja, a kako je stranka jedini nosilac procesnih ovlašćenja to su revizijski razlozi bez uticaja na donošenje drugačije odluke.

ŽŽ u momentu smrti tužilje (27.9.2004. godine), a kao njena kći postaje njen zakonski naslednik. Pravo na podnošenje revizije crpe iz zakonskih ovlašćenja univerzalnog sukcesora.

Sledstveno iznetom, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ovog rešenja, a u smislu člana 393. u vezi sa članom 400. Zakona o parničnom postupku.

Predsednik veća - sudija

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpavka

OK